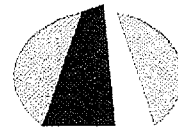

Alþingi
Erindi nr. P 127/50
komudagur 7. 11. 2001

ÞJÓÐHAGSSTOFNUN

7. nóvember 2001

Nefndasvið Alþingis,
Þórshamri v/Templarasund,
150 Reykjavík

Vísað er til beiðni efnahags- og viðskiptanefndar Alþingis dagsett 16. október 2001, þar sem óskað er eftir umsögn um frumvarp til laga um tekjuskatt og eignarskatt o.fl., 114. mál, skatthlutföll, verðbólguleiðréttingar, einstaklinga í atvinnurekstri o.fl. Hér með fylgir umbeðin umsögn

Virðingarfyllst,

Þórður Friðjónsson,

forstjóri

Umsögn um frumvarp til laga um breyting á lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, lögum nr. 83/1989, um Þjóðarbókhöðu og endurbætur menningarbygginga, lögum nr. 113/1990, um tryggingagjald, lögum nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda, lögum nr. 144/1994, um ársreikninga, og lögum nr. 145/1994, um bókhald, með síðari breytingum

I Inngangur

Í umsögn þessari er fjallað um ofangreint frumvarp um skattbreytingar o. fl. sem ríkisstjórnin hefur lagt fram á Alþingi. Frumvarpið felur í sér viðamiklar breytingar á lögum um tekjuskatt og eignarskatt auk breytinga á lögum um sérstakan eignarskatt, lögum um tryggingagjald, lögum um staðgreiðslu opinberra gjalda, lögum um bókhald og lögum um ársreikninga. Jafnframt er boðuð í frumvarpinu lækkun stimpilgjalds frá 1. janúar 2003 og heimild til fyrirtækja að færa bókhald og ársreikninga í erlendri mynt frá 1. janúar 2002 að uppfylltum tilteknum skilyrðum. Frumvörp um þetta efni verða lögð fyrir Alþingi á næstunni. Hér á eftir verða raktir helstu kostir og álitamál sem Þjóðhagsstofnun telur ástæðu til að benda á varðandi umræddar breytingar. Fyrst verður rætt um skattbreytingar lögaðila, þá skattbreytingar einstaklinga og að lokum áhrifin á efnahags- og atvinnulíf - og í því sambandi er jafnframt vakin athygli á mikilvægum hagstjórnarsjónarmiðum sem rétt er að hafa í huga.

II Helstu niðurstöður

Eins og fram kemur í frumvarpinu eru breytingarnar sem þar er gert ráð fyrir til þess fallnar að auka eftirspurn og umsvif í þjóðarbúskapnum. Þannig styrkja breytingarnar til að mynda afkomu fyrirtækja og samkeppnisstöðu atvinnulífsins. Lækkun eignarskatta og boðuð lækkun stimpilgjalda horfir til samræmis við það sem gengur og gerist í helstu viðskiptalöndum. Sama á við um afnám verðbólguleiðréttinga. Þess má einnig geta að alþjóðastofnanir á borð við OECD hafa lagt til breytingar í sömu veru. Jafnframt mælir margt með því að heimila fyrirtækjum að færa bókhald og ársreikninga í erlendri mynt. Þessar breytingar stuðla að því að gera starfsumhverfi fyrirtækja á Íslandi alþjóðlegra og sambærilegra við nálæg lönd. Lækkun tekjuskatts fyrirtækja langt niður fyrir það sem þekkist víðast hvar er umdeildara á alþjóðavettvangi.

Rétt er að vekja athygli á nokkrum álitamálum. Þar skiptir tvennt mestu máli. Annars vegar veikja þessar breytingar afkomu ríkissjóðs og sveitarfélaga, þótt mat á áhrifum á afkomu sé nokkurri óvissu háð, einkum að því er varðar nettóáhrifin, og fyrir vikið kunna þær að leiða til hærri vaxta en ella. Þetta stafar af því að stjórnvöld hafa í meginatriðum tvö tæki til að halda aftur af þenslu og verðbólgu, þ. e. vexti og afkomu ríkissjóðs. Það leiðir því af sjálfu sér að eftirgjöf á öðru sviðinu felur að öðru óbreyttu í sér þörf fyrir aukid aðhald á hinu sviðinu. Hins vegar – og af allt öðrum toga – er það umhugsunarefni hversu mikið misræmi verður á milli skattlagningar einstaklinga og fyrirtækja. Þetta leiðir óhjákvæmilega til tilhneigingar til að stofna fyrirtæki og notkunar fastafjármuna í stað vinnuafis umfram það sem hagkvæmt þætti við jafnari skattlagningu að þessu leyti auk þess að valda ýmsum vandkvæðum við framkvæmd skattlagningar.

Þjóðhagsstofnun áætlar að bein áhrif umræddra skattbreytinga leiði af sér lakari afkomu hins opinbera um sem svarar um 8 milljörðum króna á árunum 2002 - 2003. Þá er bæði litið til ríkis og sveitarfélaga, enda er það hið opinbera í heild sem skiptir máli í þjóðhagslegum skilningi. Þetta er hærri fjárhæð en nefnd er í frumvarpinu. Ástæðan fyrir

Því er einkum sú að hér er með talið tekjutap og aukin útgjöld sveitarfélaga og boðuð lækkun stimpilgjalds. Einnig munar nokkru á öðrum liðum. Á móti koma tekjur af auknum efnahagssumsvifum. Sá tekjuauki er hins vegar vandmetinn og óviss og fyrir vikið er hyggilegt að áætla hann varlega.

III Lögaðilar

i Tekjuskattur lækkar úr 30% í 18%

Í frumvarpinu er gert ráð fyrir að tekjuskattur lögaðila lækki úr 30% í 18%. Við mat á áhrifum lækkaðs álagningarhlutfalls er nauðsynlegt að horfa til þess að útgreiddur arður er skattlagður um 10%.

- Skattlagning hagnaðar samkvæmt gildandi lögum er því 37%, þ.e. $30\% + 10\% * (100\% - 30\%)$ en verður eftir breytinguna 26,2%, þ.e. $18\% + 10\% * (100\% - 18\%)$.
- Álagningarhlutfall á tekjur einstaklinga er nú 26,08% en lækkar í 25,75% auk útsvars, lægst 11,24% en hæst 13,03% af tekjuskattsstofni. Staðgreiðsla opinberra gjalda miðast við 38,76% sem samtölu tekjuskatts og útsvars.
- Samkvæmt gildandi lögum er 4,8% munur á því að telja tekjur af sjálfstæðum atvinnurekstri fram sem hagnað fremur en launatekjur, þ.e. að teknu tilliti til tryggingagjalds og mismunar á tekjuskattlagningu. Eftir breytinguna verður munurinn um 16,03% sbr. tölur hér að ofan (hæsta tryggingagjald og almennur tekjuskattur) og 22,63% (hæsta tryggingagjald og sérstakur tekjuskattur).

Þjóðhagsstofnun bendir á vankanta sem fylgja því að mismunur á skatthlutfalli einstaklinga og lögaðila verði rúmlega 12% (rúmlega 19% með sérstökum tekjuskatti) eins og frumvarpið gerir ráð fyrir. Að teknu tilliti til tryggingagjalds verður munurinn mest 16,03% sbr. tölur hér að ofan (22,63% með sérstökum tekjuskatti). Ekki virðist gert ráð fyrir því í yfirliti yfir tekjuáhrif í greinargerð með frumvarpinu að telja verður verulegar líkur á því að fjöldi sjálfstætt starfandi atvinnurekenda muni færa rekstur sinn yfir í hlutafélagsform til að lækka skattgreiðslur sínar.

Með 28. grein frumvarpsins er ætlunin að treysta grundvöll skattayfirvalda til að reikna framteljendum endurgjald fyrir vinnu í sjálfstæðum atvinnurekstri, einkum vegna vinnu hjá eigin einkahlutafélagi. Það verður mun eftirsóknarverðara en áður að telja vinnuframlag sem hagnað en ekki sem laun eftir lækkun álagningarhlutfalls.

Eins og gefur að skilja er mikilvægt að bæta samkeppnishæfni íslenskra fyrirtækja og ein leið í því sambandi er að lækka skatta fyrirtækja. Fyrirhuguð lækkun á tekjuskatti fyrirtækja úr 30% í 18% nýtist þeim fyrirtækjum sem líkleg eru til að skila góðri afkomu á næstu árum. Þá má ætla að þessi lækkun hvetji erlend fyrirtæki til fjárfestingar hér á landi og letji innlend fyrirtæki til að færa starfsemi sína til annarra landa. Vegna óvissu um hagnað fyrirtækja á komandi árum er erfitt að meta tekjuáhrif breytinganna á ríkissjóð, en Þjóðhagsstofnun telur þó að þau verði heldur minni en fjármálaráðuneyti áætla, eða um 2,2-2,6 milljarðar króna.

Þessi skattur hefur skilað ríkissjóði um 1% af landsframleiðslu á síðustu árum sem er um þriðjungur þess sem hann hefur gert í öðrum Evrópulöndum. Í þessu sambandi er þó rétt að geta þess að skattasamkeppni er umdeild á alþjóðavettvangi. Lækkun tekjuskatts hlutafélaga í þá veru sem frumvarpið gerir ráð fyrir þýðir að skattaleg starfsskilyrði atvinnulífsins verða ekki einungis sambærileg við önnur lönd heldur mun betri.

ii Tryggingagjald hækkar um 0,77%

Þjóðhagsstofnun hefur áætlað að tekjur ríkissjóðs af tryggingagjaldi verði 21,5 milljarðar króna á árinu 2001 og 23 milljarðar 2002. Til samanburðar voru tekjur ríkissjóðs af

tryggingagjaldi 19.680 m. kr. á árinu 2000. Á þessum grunni má áætla að tekjuauki ríkissjóðs af hækkun tryggingagjalds úr 5,23% í 6% sé 3,3-3,5 milljarðar króna. Þar sem ríkið er launagreiðandi aukast útgjöld ríkissjóðs vegna hækkunar tryggingagjaldsins, en gera má ráð fyrir að aukningin nemi 600-700 m.kr. sem vegur á móti auknum tekjum. Til samanburðar segir í greinargerð frumvarpsins að brúttóáhrif á tekjur ríkissjóðs af hækkun tryggingagjalds séu 2.500 m.kr.

Tryggingagjald er ígildi veltuskatts, þ.e. á sama hátt og aðstöðugjald var, en þó með ólíkum gjaldstofni, þ.e. gjaldstofninn er launakostnaður. Sérstök skattlagning launa breytir jafnvægi milli framleiðsluþátta, þ.e. launakostnaður hækkar hlutfallslega miðað við fjármagnspætti. Í því sambandi má sérstaklega benda á að skattbyrði fyrirtækja með mikinn launakostnað þyngist að jafnaði, s.s. þekkingarfyrirtækja og þjónustufyrirtækja sem hafa verið rekin með litlum hagnaði. Á hinn bóginn dregur að öðru óbreyttu úr skattlagningu fjármagnsfrekra fyrirtækja og fyrirtækja sem hafa haft mikinn hagnað. Þetta liggur í eðli máls. Að auki eru áhrifin mismunandi fyrir höfuðborgarsvæðið og landsbyggðina eins og vikið verður að síðar.

Reikna má með að verðlagsáhrif hækkunar tryggingargjalds verði svipuð og um samsvarandi hækkun launa væri að ræða. Þannig gefa útreikningar byggðir á verðbólgu líkani stofnunarinnar þá niðurstöðu að verðlagsáhrifin verði á bilinu 0,3-0,4% á árunum 2003-2004.

iii Eignarskattur

- a) Lækkun skatthlutfalls úr 1,2% í 0,6%.
- b) Sérstakur eignarskattur afnuminn.

Eignarskattar hafa verið aflagðir í flestum löndum sem Ísland miðar sig við, enda er skattstofninn ekki í samræmi við greiðslugetu gjaldanda. Lækkun eignarskatts í áföngum og að lokum niðurfelling er eðlileg ráðstöfun í tekjuöflun ríkisins og í samræmi við þróun meðal vestrænna ríkja. Mat Þjóðhagsstofnunar á tekjuáhrifum þessarar breytingar er sambærilegt mati fjármálaráðuneytis, eða um 1,0-1,2 milljarða tekjutap vegna lækkunar skatthlutfalls og 400 m.kr. vegna afnáms sérstaks eignarskatts.

iv Verðbólgu-reikningsskil afnumin

Þjóðhagsstofnun hefur með umsögn um þingmál nr. 314 á Alþingi 1996 – 97, dags. 25.04.1997 lýst skoðunum sínum varðandi verðbólgu-reikningsskil. Flest sem þar er sagt er enn í fullu gildi. Tvö atriði voru nefnd sérstaklega.

- Kostnaðarverð varanlegra rekstrarfjármuna er leiðrétt í hátt við almennar verðbreytingar.
- Leitast er við að færa til gjalda raunvexti í verðbólgu-reikningsskilum en í nafnverðsreikningsskilum eru færðir til gjalda nafnvextir sem hafa að geyma verðbótaþátt sem er ígildi afborgunar en ekki vaxta. Þessi verðbótaþáttur er því hærri sem verðbólga er meiri þannig að í reynd er verið að gjaldfæra afborgun.

Allar þessar röksemdir eru enn í fullu gildi. Auk þess má benda á að hækkun verðbólgunnar hér á landi að undanfögnu hefur á ný aukið muninn á verðlagshækkunum hérlendis í samanburði við helstu viðskiptalönd okkar. Því ætti jafnvel að vera enn brýnna en undanfarin ár að leitast við að leiðrétta verstu agnúana sem verðbólgan veldur við mat á afkomu fyrirtækja.

Miðað við að verðbólgan komist niður á sama stig og í nágrannalöndunum á næstu misserum vaknar sú spurning hvort vegi þyngra verðbólgu-leiðrétt uppgjör sem flestir eru sammála um að gefi réttari mynd af afkomunni á hverjum tíma eða uppgjörsaðferðir

sambærilegar þeim sem í gildi eru í nágrannalöndunum. Í ljósi aukinna erlendra samskipta og aukins fjármagnsflæðis milli landa virðist sem viðskiptaheimurinn leggi mun meiri áherslu á uppgjörsaðferðir sem séu sambærilegar milli landa fremur en þær aðferðir sem gefi réttari mynd af rekstrinum. Að ýmsu leyti er þetta sjónarmið skiljanlegt og með hliðsjón af því að verðbólguþrengingsskil hafa hvergi náð fótfestu í nálægum löndum þá treystir Þjóðhagsstofnun sér ekki til þess að leggjast gegn afnámi verðbólguþrengingsskila.

IV Einstaklingar

i Tekjuskattur

- a) Lækkun skatthlutfalls um 0,33%.
- b) Frítekjumörk sérstaks tekjuskatts hækkar um 15%.
- c) Skattlagning húsaleigubóta afnumin.

Áformað er að lækka tekjuskatt einstaklinga um 0,33% frá 1. janúar 2002. Þjóðhagsstofnun gerir ráð fyrir að tekjur ríkissjóðs lækki við það um 1,4 milljarða króna sem er heldur hærra en fjármálaráðuneyti gerir ráð fyrir.

Þjóðhagsstofnun áætlað að hækkun frítekjumarka sérstaks tekjuskatts komi til með að lækka tekjur ríkissjóðs um 670 milljónir króna, sem er heldur hærra upphæð en fjármálaráðuneyti áætlað. Við álagningu 2001 greiddu tæp 12% hjóna sérstakan tekjuskatt. Hefðu frítekjumörk verið þau sem hér er lagt til hefði greiðendum fækkað í 7% hjóna.

Mat Þjóðhagsstofnunar á tekjuáhrifum afnáms húsaleigubóta er 150 m.kr. sem er sambærilegt mati fjármálaráðuneytis.

ii Eignarskattur

- a) Lækkun skatthlutfalls úr 1,2% í 0,6%.
- b) Sérstakur eignarskattur afnuminn.
- c) Fríeignamörk hækka um 20%.

Eins og fram kemur í umfjöllun um breytingar á eignarskatti lögaðila er Þjóðhagsstofnun fylgjandi því að eignarskattur verði lagður niður í núverandi mynd, enda átti upptaka fjármagnstekjuskatts að vera skref í átt að niðurfellingu hans. Til frekari upplýsinga fylgir tafla 1 hér með sem sýnir greiðendur eignarskatts eftir aldri og tekjum við álagningu 2001.

Vegna breytinga á fasteignamati er mat á eignarsköttum nokkurri óvissu háð. Mat Þjóðhagsstofnunar á tekjuáhrifum þessara breytinga á eignarskatti er að lækkun fríeignamarka valdi 700-800 m.kr. tekjutapi fyrir ríkissjóð, á meðan lækkun skatthlutfallsins valdi tekjutapi sem nemur 1,9-2 milljörðum króna. Þá má búast við að afnám sérstaks eignarskatts lækki tekjur um 400 m.kr. Samtals er um að ræða 3-3,2 milljarða tekjutap fyrir ríkissjóð. Þetta er ívið lægri upphæð en fjármálaráðuneyti áætlað.

V Áhrif breytinganna

i Almenn efnahagsáhrif

Þjóðhagsstofnun telur að bein neikvæð áhrif skattabreytinganna á tekjuhlið ríkissjóðs verði heldur minni en gert er ráð fyrir í frumvarpinu en að óbein jákvæð áhrif breytinganna verði einnig minni. Það er rétt að taka fram að óbeinu áhrifin eru vandmetin og óviss og því er hyggilegt að meta þau varlega. Með þessum fyrirvara eru heildaráhrif breytinganna á tekjuhlið því svipaðar og í mati fjármálaráðuneytis, eða samtals um 3½-4 milljarðar króna á árunum 2002 og 2003.

Mat á tekjuáhrifum í þjóðhagslíkani stofnunarinnar bendir því til þess að um 2-2½ milljarður gæti skilað sér til baka í ríkissjóð. Þjóðhagslíkanið gerir þannig ráð fyrir auknum umsvifum í efnahagslífinu sem leiðir til meiri eftirspurnar og meiri hagvaxtar. Á hinn bóginn fylgir hærri viðskiptahalli, aukinn þrýstingur á laun og meiri verðbólga. Þetta leiðir aftur til meiri ríkisútgjalda og eykur halla á rekstri ríkisins. Í ljósi efnahagsþróunar að undanfögnu og með hliðsjón af reynslu annarra þjóða má benda á að óbeinu áhrifin gætu orðið minni þar sem heimili og fyrirtæki eru mörg hver skuldsett og því líkur á því að skattalækkanir skiluðu sér ekki í meiri umsvifum heldur yrðu notaðar til að greiða niður skuldir.

Þjóðhagsstofnun telur mikilvægt að skattkerfið á Íslandi taki mið af þeim sköttum sem lagðir eru á í okkar helstu samkeppnislöndum. Slíkt samræmi er að öðru jöfnu til bóta. Þá getur einnig verið hagstætt að lækka skatta þegar niðursveifla er í efnahagslífinu svo framarlega sem staða ríkissjóðs sé viðunandi og álagið á peningastefnuna ekki of mikið.

Sú aðlögun þjóðarútgjalda að þjóðartekjum sem nú á sér stað í íslensku efnahagslífi er að mati Þjóðhagsstofnunar óhjákvæmileg leiðrétting á umframeyðslu síðustu ára. Til að vinna bug á viðskiptahalla og verðbólgu nú er nauðsynlegt að þessi leiðrétting eigi sér stað og því orkar tvímælis að auka eftirspurn í hagkerfinu á þessum tímamarki. Einnig vill Þjóðhagsstofnun benda á að þrátt fyrir mikinn afgang á rekstri ríkissjóðs undanfarin ár benda núverandi umskipti í fjármálum ríkissjóðs til þess að sveifluleiðrétt afkoma kunni að hafa verið ofmetin. Hagstjórn byggist í meginatriðum á tveimur hagstjórnartækjum. Annars vegar á stjórn peningamála sem er í höndum Seðlabanka og hins vegar á stjórn ríkisfjármála sem er í höndum ríkisstjórnar. Sveitarfélögin eru einnig hluti af hinu opinbera en þau gegna þó almennt ekki aðalhlutverkinu við hagstjórn. Mikið hefur mætt á stjórn peningamála að undanfögnu ekki síst vegna veikingar krónunnar og vaxandi verðbólgu. Þær tillögur til skattabreytinga sem hér eru raktar koma til með að veikja stöðu ríkissjóðs og þar með leggja meiri kvaðir á stjórn peningamála á næstu misserum.

ii Sveitarfélög

Breytingar samkvæmt frumvarpinu hafa áhrif á rekstur sveitarfélaga með ýmsum hætti eins og fram kemur í eftirfarandi liðum:

- Sveitarfélög og fyrirtæki og stofnanir þeirra eru launagreiðendur. Hækkun tryggingagjalds vegna beinna launagreiðslna sveitarfélaga mun nema 400 - 450 m. kr. á ári. Að auki má reikna með að hækkun tryggingagjalds muni koma fram í verktakagreiðslum sveitarfélaga. Einnig mun tryggingagjald hækka hjá fyrirtækjum í sameign ríkis og sveitarfélaga um a.m.k. 17 m. kr. (Skv. álagningu í okt. 2001).
- Með því að sjálfstæður atvinnurekstur færast í meira mæli í einkahlutafélagsform og að tilfærsla verði á milli launa og hagnaðar, munu tekjur sveitarfélaga af útsvari skerðast. Tekjuáhrif sveitarfélaga vegna lækkunar útsvarstekna eru óviss.
- Gera má ráð fyrir að tekjur sveitarfélaga geti minnkað um 80 – 90 m. kr. með skattfrelsi húsaleigubóta.
- Að öðru óbreyttu munu þessar breytingar rýra tekjur Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga.
- Bein áhrif á afkomu sveitarfélaga er hér talin nema a.m.k. 500 - 550 m. kr. á ári.

iii Höfuðborgarsvæði og landsbyggð

Kannað hefur verið hvernig tekjur, laun og hagnaður skiptast eftir landshlutum. Niðurstöðuna er að finna í töflu 2 sem fylgir þessari greinargerð. Meginniðurstöðurnar eru þær að fyrirtæki á höfuðborgarsvæðinu fá rúmlega 85% af ávinningi vegna skattalækkana en greiða 65% af hækkun tryggingagjaldsins. Þessu er náttúrulega öfugt farið með fyrirtæki

á landsbyggðinni, þ. e. þau fá tæplega 15% af ávinningi skattalækkana en greiða um 35% af hækkun tryggingagjaldsins.

iv Áhrif á einstakar atvinnugreinar

Tekjuáhrif af hækkun tryggingagjalds eru svipuð og af lækkun tekjuskatts fyrirtækja. Fyrirtækin greiða því svipað samanlagt í tekjuskatt og tryggingagjald eftir breytingu en fyrir breytingu. Búast má við að breytingin komi verst við þau fyrirtæki er byggja starfsemi sína upp á mannaúði, þ.e. hafa hlutfallslegan mikinn launakostnað.

Einnig er vert að benda á að álagður tekjuskattur hjá lögaðilum mun skerðast verulega á næstu tveimur árum vegna rekstrartapa á þessu og síðasta ári vegna gengisbreytinga. Útlit er fyrir að það verði fyrst og fremst fjármálafyrirtæki, þ.e. lánastofnanir og tryggingafélög, sem muni greiða tekjuskatt á næstu tveimur árum. Því mun lækkun tekjuskatts í byrjun nýtast tiltölulega litlum hluta atvinnurekstrar en hækkun tryggingagjalds kemur fram strax. Sem dæmi telja Samtök ferðaþjónustunnar að tryggingagjöld muni hækka um rúmlega 100 milljónir í ferðaþjónustu án þess að ávinningur verði á móti á næstu 2- 5 árum. Það er einnig vert að benda á að þekkingarfyrirtæki sem eru á frumkvöðlastigi í rannsóknum og þróun án þess að hafa tekjur á móti njóta ekki lækkunar tekjuskatts fyrr en eftir langan tíma.

Tafla 1.**Greiðendur eignarskatts við álagningu 2001
Hjón og sambýlisfólk****Aldursdreifing**

Aldur	Fjöldi framteljenda	Fjöldi greiðenda eignarskatts	Hlutfall, %
- 20	48	0	0,0
21 - 25	1.258	13	1,0
26 - 30	4.305	150	3,5
31 - 35	6.228	561	9,0
36 - 40	7.446	1.565	21,0
41 - 45	7.829	2.816	36,0
46 - 50	7.243	3.484	48,1
51 - 55	6.283	3.679	58,6
56 - 60	4.634	2.950	63,7
61 - 65	3.609	2.448	67,8
66 - 70	3.553	2.429	68,4
71 - 75	2.988	1.996	66,8
76 -	3.688	1.888	51,2
Samtals	59.112	23.979	40,6

Tekjudreifing

Tekju- skatts- stofn	Fjöldi framteljenda	Fjöldi greiðenda eignarskatts	Hlutfall, %
- 1.000	2.169	291	13,4
- 2.000	6.985	2.872	41,1
- 3.000	10.051	4.183	41,6
- 4.000	11.632	4.145	35,6
- 5.000	10.619	3.967	37,4
- 6.000	7.474	3.106	41,6
- 7.000	4.316	1.981	45,9
- 8.000	2.455	1.296	52,8
- 9.000	1.291	726	56,2
- 10.000	782	484	61,9
10.000 >	1.338	928	69,4
Samtals	59.112	23.979	40,6

Tafla 2. Hlutfallsleg skipting tekna, launa og hagnaðar eftir landshlutum (álagning 2000)

	Tekjur, %	Laun %	Hreinar tekjur alls, %	Hagnaður fyrirtækja með hagnað, %	Tap fyrirtækja með tap, %
Reykjavík	57,1	52,2	24,5	68,5	38,7
Önnur svfl. á HBS	14,7	13,2	8,3	17,1	11,2
Suðurnes	4,4	4,9	6,3	3,6	5,4
Vesturland	3,9	5,1	10,4	1,3	7,5
Vestfirðir	2,7	3,6	6,8	0,8	4,9
Norðurland vestra	3,1	3,4	4,5	1,2	3,4
Norðurland eystra	6,9	7,6	18,1	3,7	13,4
Austurland	3,3	4,4	10,5	1,3	7,6
Suðurland	3,9	5,5	10,5	2,4	7,9
Samtals	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Höfuðborgarsvæðið	71,8	65,5	32,8	85,6	49,9
Landsbyggðin	28,2	34,5	67,1	14,4	50,1